

ко часамъ нататкъ, и той часъ ся упжти камто Итила. Сичкы-ти жители на кулж-тж испълнихъ ся съ радость; сичкы-ты испровождахъ гължбче-то съ молитвы-ты си. Никога корабль натоваренъ съ злато, кога тръгва отъ пристанището, не ся е непровождалъ съ по горящи молбы, съ колко-то ся съдружи гължбче-то.

Нъ Рада и Славка бѣхъ много беспокойни: дали ще можя да стигне тамъ гължбче-то? думаше майка ѝ; ако ли падне въ ноктѣ-ты на нѣкож мѣсоаднѣ птицѣ! ако неможе стоя срѣще длѣжнѣ-тж на пѣтя! ако пристигне късно! Ако го не видятъ у Лименъ! ако не сполучи да влѣзе въ кулж-тж! О Боже мой! какво злощастіе може да послѣдва отъ това!

Сѣдяхъ и двѣ-тѣ до прореца като глѣдахъ внимателно оризонта съ неспокойны очи, молящи Бога отсесърце, и стояхъ двѣ-тѣ съ най-голѣмо недоумѣніе, задлъбочены само да да размишляватъ пріятели-ты си, и ся страхувахъ